

**ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
ՎՃՌԱԲԵԿ ԴԱՏԱՐԱՆԻ ՆԱԽԱԳԱՀ**

Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ

ԵՆԹԱԿԱՅՈՒԹՅԱՆ ՎԵՐԱԲԵՐՅԱԼ ՎԵՃԸ ԼՈՒԾԵԼՈՒ ՄԱՍԻՆ

13 փետրվարի 2023 թվական

ք. Երևան

ուսումնասիրելով ըստ հայցի՝ ՀՀ պաշտպանության նախարարության ընդդեմ Կարեն Առաքելյանի՝ ուսման հետ կապված ծախսերի փոխհատուցման պահանջի մասին թիվ ՀԿԴ/0033/02/23 (ՇԴ/1827/02/22) քաղաքացիական գործի ենթակայությունը որոշելու նպատակով այն Վճռաբեկ դատարանի նախագահին ուղարկելու վերաբերյալ ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարանի՝ 2023 թվականի փետրվարի 2-ի որոշումը,

Պ Ա Ր Զ Ե Ց Ի

Գործի դատավարական նախապատմությունը.

1. ՀՀ պաշտպանության նախարարությունը 2022 թվականի ապրիլի 14-ին հայց է ներկայացրել Շիրակի մարզի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարան ընդդեմ Կարեն Առաքելյանի՝ ուսման հետ կապված ծախսերի փոխհատուցման պահանջի մասին:

2. Շիրակի մարզի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանի՝ 2022 թվականի ապրիլի 25-ի որոշմամբ հայցն ընդունվել է վարույթ:

Շիրակի մարզի առաջին աստյանի ընդհանուր իրավասության դատարանի՝ 2023 թվականի հունվարի 20-ի որոշմամբ քաղաքացիական գործը հանձնվել է ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարանի քննությանը:

3. 2023 թվականի հունվարի 27-ին թիվ ՇԴ/1827/02/22 քաղաքացիական գործը ստացվել է ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարանում, որին շնորհվել է ՀԿԴ/0033/02/23 համարը:

Հակակոռուպցիոն դատարանի՝ 2023 թվականի փետրվարի 2-ի որոշմամբ քաղաքացիական գործի ենթակայությունը որոշելու նպատակով այն ուղարկվել է ՀՀ Վճռաբեկ դատարանի նախագահին:

4. Գործը ՀՀ Վճռաբեկ դատարանում ստացվել է 2023 թվականի փետրվարի 6-ին:

Ենթակայության վերաբերյալ վեճի լուծման համար էական նշանակություն ունեցող փաստական հանգամանքները.

5. Հղում կատարելով ՀՀ Սահմանադրության 176-րդ հոդվածի 3-րդ մասին, «Հայաստանի Հնարապետության քաղաքացիական դատավարության օրենսգրքում փոփոխություններ և լրացումներ կատարելու մասին» 2021 թվականի ապրիլի 14-ին ընդունված և 2022 թվականի օգոստոսի 20-ին ուժի մեջ մտած թիվ ՀՕ-335-Ն օրենքի 6-րդ հոդվածի 2-րդ մասին, «Հայաստանի Հանրապետության դատական օրենսգիրք» ՀՀ սահմանադրական օրենքի 24-րդ հոդվածի 3-րդ մասին, 2021 թվականի ապրիլի 14-ին ընդունված՝ ««Հայաստանի Հանրապետության դատական օրենսգիրք» սահմանադրական օրենքում լրացումներ և փոփոխություններ կատարելու մասին» թիվ ՀՕ-331-Ն ՀՀ սահմանադրական օրենքի 19-րդ հոդվածի 19-րդ, 22-րդ, 23-րդ և 24-րդ մասերին, ՀՀ քաղաքացիական դատավարության օրենսգրքի 18-րդ հոդվածի 1-ին մասին, 25-րդ հոդվածի 3.1-րդ մասին, 41-րդ հոդվածին, «Դատախազության մասին» ՀՀ օրենքի 4-րդ հոդվածին, 29-րդ հոդվածի 2-րդ մասի 1-ին կետին՝ Շիրակի մարզի առաջին աստյանի ընդհանուր իրավասության դատարանը 2023 թվականի հունվարի 20-ի որոշմամբ քաղաքացիական գործն ըստ ենթակայության ուղարկել է Հակակոռուպցիոն դատարան՝ հետևյալ պատճառաբանությամբ. «(...) Դատարանն արձանագրում է, որ հակակոռուպցիոն դատարանը ձևավորվելու և գործունեությունը սկսվելու պահից հետո վերջինիս քննությանը ենթակա են հետևյալ գործերը.

1) Հայաստանի Հանրապետության քրեական դատավարության օրենսգրքով հակակոռուպցիոն դատարանների իրավասությանը վերապահված վարույթները,

2) քաղաքացիական դատավարության կարգով պետության գույքային և ոչ գույքային շահերի պաշտպանության հայցերով հարուցված քաղաքացիական գործերը,

3) «Ապօրինի ծագում ունեցող գույքի բռնագանձման մասին» օրենքի հիման վրա գույքի բռնագանձման հայցերով հարուցված քաղաքացիական գործերը:

(...) Դատարանը փաստում է, որ դատախազությունը պետության շահերի պաշտպանության հայցերով դիմում է դատարան միայն այն դեպքում, երբ պետական իրավասու մարմինը, որին վերապահված է պետական շահերի պաշտպանությանն առնչվող հարցերով հայց ներկայացնելը, իրազեկ լինելով պետական շահերի խախտման փաստի մասին, հայց չի ներկայացրել դատարան:

(...) Դատարանը գրնում է, որ Հայցվորի կողմից քաղաքացիական դատավարության կարգով ներկայացվել է պետության գույքային շահերի պաշտպանությանն ուղղված հայց, ինչը չի փարբերվում վերը նշված նորմով սահմանված դատախազի կողմից պետության գույքային շահերի պաշտպանությանն ուղղված հայց ներկայացնելու բնույթից և բովանդակությունից, այն հետապնդում է բացառապես նույն՝ պետության գույքային շահերի պաշտպանության նպատակը, սույն գործով դեռևս անցում չի կատարվել դատաքննության փուլ, գործը գրնվում է նախնական քննության փուլում, և գործը ենթակա է քննության հակակոռուպցիոն դատարանում, հետարար Դատարանը գրնում է, որ թիվ ՇՆ/1827/02/22 քաղաքացական գործը պետք է հանձնել ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարանի քննությանը»¹:

6. Հղում կատարելով «ՀՀ դատական օրենսգիրք» ՀՀ սահմանադրական օրենքի 2-րդ հոդվածի 3-րդ մասի 3-րդ կետին, 24-րդ հոդվածի 3-րդ մասին, ՀՀ քաղաքացիական դատավարության օրենսգրքի 26-րդ հոդվածի 1-ին մասին՝ Հակակոռուպցիոն դատարանը 2023 թվականի փետրվարի 2-ի որոշմամբ գտել է, որ սույն գործը ենթակա չէ Հակակոռուպցիոն դատարանին և այդ առնչությամբ դիմել է Վճռաբեկ դատարանի նախագահին՝ նշելով հետևյալը. «(...) Օրենսդիրը, ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարանին օժտելով մասնագիտացված դատարանի կարգավիճակով, նախատեսել է այն քաղաքացիաիրավական վեճերի շրջանակը, որոնց քննությունը և լուծումը կարող են

¹ Տե՛ս քաղաքացիական գործը, թերթեր 54-55:

իրականացվել միայն այս դատարանի կողմից: Որպես այդպիսին դիտարկվել են դատարանի կողմից հարուցված պետության գույքային և ոչ գույքային շահերի պաշտպանության հայցերով և «Ապօրինի ծագում ունեցող գույքի բռնագանձման մասին» օրենքի հիման վրա գույքի բռնագանձման հայցերով հարուցված քաղաքացիական գործերը:

(...) [Պ]ետության գույքային և ոչ գույքային շահերի պաշտպանության հայցերով հայցի առարկան պետության գույքային և ոչ գույքային շահերի պաշտպանության պահանջն է, իսկ օբյեկտը՝ պահանջի հիմքում ընկած պետության գույքային և ոչ գույքային շահը: (...) [Թ]եև պետության շահերի պաշտպանության հայց ներկայացնելու իրավասություն ունեն բացառապես պետական մարմինները, սակայն Հակակոռուպցիոն դատարան նման հայց ներկայացնելու լիազորություն օրենսդրի կողմից վերապահվել է միայն Դատարանին:

(...) Դատարանը գրնում է, որ բացակայել է թիվ ՇԴ/1827/02/22 գործը ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարանին հանձնելու ենթակայության նախապայմանը, քանի որ գործով ներկայացված չէ դատարանի կողմից հարուցված պետության գույքային շահի պաշտպանության վերաբերյալ հայց»²:

Վճռաբեկ դատարանի նախագահի պատճառաբանությունները և եզրահանգումը.

7. Սույն գործով Վճռաբեկ դատարանի նախագահի առջև բարձրացված իրավական հարցը հետևյալն է. *հիմնավոր՞ է արդյոք ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարանի հետևությունն այն մասին, որ թիվ ՀԿԴ/0033/02/23 (ՇԴ/1827/02/22) քաղաքացիական գործն ըստ հայցի՝ ՀՀ պաշտպանության նախարարության ընդդեմ Կարեն Առաքելյանի՝ ուսման հետ կապված ծախսերի փոխհարուցման պահանջի մասին, ենթակա չէ ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարանին:*

8. «Հայաստանի Հանրապետության դատական օրենսգիրք» ՀՀ սահմանադրական օրենքի 2-րդ հոդվածի 3-րդ մասի 3-րդ կետի համաձայն՝ «Մասնագիտացված դատարաններն են՝ (...) հակակոռուպցիոն դատարանը»:

² Տե՛ս քաղաքացիական գործը, թերթեր 62-64:

2021 թվականի ապրիլի 14-ին լրացված և մինչև 2023 թվականի հունվարի 7-ը գործող խմբագրությամբ «Հայաստանի Հանրապետության դատական օրենսգիրք» ՀՀ սահմանադրական օրենքի 24-րդ հոդվածի 3-րդ մասի համաձայն՝ *«Հակակոռուպցիոն դատարանին են ենթակա (...) քաղաքացիական դատավարության կարգով պետության գույքային և ոչ գույքային շահերի պաշտպանության հայցերով և «Ապօրինի ծագում ունեցող գույքի բռնագանձման մասին» օրենքի հիման վրա գույքի բռնագանձման հայցերով հարուցված քաղաքացիական գործերը (...)*»:

2022 թվականի դեկտեմբերի 23-ին ընդունված և 2023 թվականի հունվարի 7-ին ուժի մեջ մտած՝ ««Հայաստանի Հանրապետության դատական օրենսգիրք» սահմանադրական օրենքում լրացումներ և փոփոխություններ կատարելու մասին» թիվ ՀՕ-575-Ն ՀՀ սահմանադրական օրենքի 5-րդ հոդվածի համաձայն՝ «Հայաստանի Հանրապետության դատական օրենսգիրք» ՀՀ սահմանադրական օրենքի 24-րդ հոդվածի 3-րդ մասը լրացվել է և գործում է հետևյալ խմբագրությամբ. *«Հակակոռուպցիոն դատարանին են ենթակա (...) դատախազի կողմից հարուցված՝ քաղաքացիական դատավարության կարգով պետության գույքային և ոչ գույքային շահերի պաշտպանության հայցերով և «Ապօրինի ծագում ունեցող գույքի բռնագանձման մասին» օրենքի հիման վրա գույքի բռնագանձման հայցերով հարուցված քաղաքացիական գործերը (...)*»:

9. Սույն որոշման նախորդ կետում վկայակոչված իրավական նորմերի վերլուծությունից հետևում է, որ հակակոռուպցիոն դատարանին ենթակա քաղաքացիական գործերն են՝ քաղաքացիական դատավարության կարգով պետության գույքային և ոչ գույքային շահերի պաշտպանությանն ուղղված հայցերով և «Ապօրինի ծագում ունեցող գույքի բռնագանձման մասին» ՀՀ օրենքի հիման վրա գույքի բռնագանձման հայցերով հարուցված քաղաքացիական գործերը: Նշվածը հիմք է տալիս փաստելու, որ օրենսդիրը հակակոռուպցիոն դատարանի ենթակայությանն է վերապահել ոչ թե այն գործերը, որոնք **առնչվում են պետության գույքային և ոչ գույքային շահերին**, այլ այն հայցերով գործերը, որոնք **ուղղված են այդ շահերի պաշտպանությանը**: Այսինքն՝ հակակոռուպցիոն դատարանի ենթակայական իրավագործությունը սահմանափակված է **պետության գույքային և ոչ գույքային շահերի պաշտպանությանն ուղղված հայցերի** քննությամբ: Հարկ է նաև նշել, որ այս մոտեցումը բխում է 2021 թվականի ապրիլի 14-ին ընդունված՝ ««Հայաստանի Հանրապետության դատական օրենսգիրք» սահմանադրական օրենքում

լրացումներ և փոփոխություններ կատարելու մասին» թիվ ՀՕ-331-Ն ՀՀ սահմանադրական օրենքի նախագծի ընդունման հիմնավորումներից, համաձայն որոնց, օրենսդիրը հակակոռուպցիոն դատարանին օժտել է մասնագիտացված դատարանի կարգավիճակով և ըստ այդմ՝ նախատեսել այդ դատարանի քննությանը ենթակա քաղաքացիաիրավական վեճերի սահմանափակ շրջանակ³:

Բացի այդ, նույն օրենքի հիմնավորումներից հետևում է, որ ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարանի քաղաքացիական մասնագիտացմամբ դատավորների թվակազմը սահմանելիս (5 դատավոր), հիմք են ընդունվել ՀՀ գլխավոր դատախազության ապօրինի ծագում ունեցող գույքի բռնագանձման գործերով վարչության կողմից կատարված ուսումնասիրությունների և դատախազների կողմից դատարաններ ներկայացված՝ պետական շահերի պաշտպանության հայցերի վերաբերյալ վիճակագրական տվյալները: Նշվածը հիմք է տալիս հետևություն անելու, որ **դեռևս 2021 թվականի ապրիլի 14-ի թիվ ՀՕ-331-Ն օրենքով «Հայաստանի Հանրապետության դատական օրենսգիրք» ՀՀ սահմանադրական օրենքի 24-րդ հոդվածի 3-րդ մասում կատարված լրացմամբ և հակակոռուպցիոն դատարանի ստեղծմամբ օրենսդրի նպատակն է եղել այդ դատարանի ենթակայությանը վերապահել պետության գույքային և ոչ գույքային շահերի պաշտպանությանն ուղղված հայցերի քննությունը, որոնք ներկայացվել են ՀՀ դատախազության կողմից⁴:**

Վերոգրյալի մասին է վկայում նաև այն, որ 2022 թվականի դեկտեմբերի 23-ին ընդունված և 2023 թվականի հունվարի 7-ին ուժի մեջ մտած՝ ««Հայաստանի Հանրապետության դատական օրենսգիրք» սահմանադրական օրենքում լրացումներ և փոփոխություններ կատարելու մասին» թիվ ՀՕ-575-Ն ՀՀ սահմանադրական օրենքով օրենսդիրը, վերը նշված տրամաբանությանը համապատասխան, հստակեցրել է հակակոռուպցիոն դատարանին ենթակա քաղաքացիական գործերի շրջանակը՝ սահմանելով, որ ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարանին ենթակա են ոչ թե քաղաքացիական դատավարության կարգով պետության գույքային և ոչ գույքային շահերի պաշտպանությանն ուղղված բոլոր հայցերով, այլ **բացառապես ՀՀ դատախազության**

³ Տե՛ս 2021 թվականի ապրիլի 14-ին ընդունված՝ ««Հայաստանի Հանրապետության դատական օրենսգիրք» սահմանադրական օրենքում լրացումներ և փոփոխություններ կատարելու մասին» թիվ ՀՕ-331-Ն ՀՀ սահմանադրական օրենքի նախագծի հիմնավորումները՝ ՀՀ Ազգային ժողովի պաշտոնական կայքէջում հետևյալ հղմամբ՝ http://www.parliament.am/draftreading_docs/7/K-785_DR2.pdf

⁴ Տե՛ս նույն տեղում:

կողմից հարուցված՝ քաղաքացիական դատավարության կարգով պետության գույքային և ոչ գույքային շահերի պաշտպանության հայցերով և «Ապօրինի ծագում ունեցող գույքի բռնագանձման մասին» ՀՀ օրենքի հիման վրա գույքի բռնագանձման հայցերով հարուցված քաղաքացիական գործերը: Այսինքն՝ հակակոռուպցիոն դատարանի ենթակայական իրավագործությունը սահմանափակված է միայն **դատախազի կողմից հարուցված պետության գույքային և ոչ գույքային շահերի պաշտպանությանն ուղղված հայցերի** քննությամբ:

10. Սույն քաղաքացիական գործի նյութերի ուսումնասիրությունից հետևում է, որ.

- ՀՀ պաշտպանության նախարարությունը 2022 թվականի ապրիլի 14-ին հայցադիմում է ներկայացրել Շիրակի մարզի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարան ընդդեմ Կարեն Առաքելյանի՝ ուսման հետ կապված ծախսերի փոխհատուցման պահանջի մասին⁵, որը Շիրակի մարզի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանի՝ 2022 թվականի ապրիլի 25-ի որոշմամբ ընդունվել է վարույթ⁶,

- հղում կատարելով ՀՀ Սահմանադրության 176-րդ հոդվածի 3-րդ մասին, «Հայաստանի Հնարապետության քաղաքացիական դատավարության օրենսգրքում փոփոխություններ և լրացումներ կատարելու մասին» 2021 թվականի ապրիլի 14-ին ընդունված և 2022 թվականի օգոստոսի 20-ին ուժի մեջ մտած թիվ ՀՕ-335-Ն օրենքի 6-րդ հոդվածի 2-րդ մասին, «Հայաստանի Հնարապետության դատական օրենսգիրք» ՀՀ սահմանադրական օրենքի 24-րդ հոդվածի 3-րդ մասին, 2021 թվականի ապրիլի 14-ին ընդունված՝ ««Հայաստանի Հնարապետության դատական օրենսգիրք» սահմանադրական օրենքում լրացումներ և փոփոխություններ կատարելու մասին» թիվ ՀՕ-331-Ն ՀՀ սահմանադրական օրենքի 19-րդ հոդվածի 19-րդ, 22-րդ, 23-րդ և 24-րդ մասերին, ՀՀ քաղաքացիական դատավարության օրենսգրքի 18-րդ հոդվածի 1-ին մասին, 25-րդ հոդվածի 3.1-րդ մասին, 41-րդ հոդվածին, «Դատախազության մասին» ՀՀ օրենքի 4-րդ հոդվածին, 29-րդ հոդվածի 2-րդ մասի 1-ին կետին՝ Շիրակի մարզի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանը 2023 թվականի հունվարի 20-ի որոշմամբ քաղաքացիական գործն ըստ ենթակայության ուղարկել է Հակակոռուպցիոն դատարան՝ այն պատճառաբանությամբ, որ սույն գործով հարուցված հայցը վերաբերում է պետության

⁵ Տե՛ս սույն որոշման 1-ին կետը:

⁶ Տե՛ս սույն որոշման 2-րդ կետը:

գույքային շահին, ուստի նշված քաղաքացիական գործը պետք է հանձնել Հակակոռուպցիոն դատարանի քննությանը⁷,

- հղում կատարելով «ՀՀ դատական օրենսգիրք» ՀՀ սահմանադրական օրենքի 2-րդ հոդվածի 3-րդ մասի 3-րդ կետին, 24-րդ հոդվածի 3-րդ մասին, ՀՀ քաղաքացիական դատավարության օրենսգրքի 26-րդ հոդվածի 1-ին մասին՝ ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարանը 2023 թվականի փետրվարի 2-ի որոշմամբ գտել է, որ սույն գործը ենթակա չէ Հակակոռուպցիոն դատարանին և այդ առնչությամբ դիմել է Վճռաբեկ դատարանի նախագահին՝ նշելով, որ Հակակոռուպցիոն դատարանին են ենթակա բացառապես դատախազի կողմից հարուցված պետության գույքային և ոչ գույքային շահերի պաշտպանության հայցերը⁸:

11. Նախորդ կետում մեջբերված փաստական հանգամանքները գնահատելով սույն որոշման 8-9-րդ կետերում վկայակոչված իրավադրույթների և արտահայտված իրավական դիրքորոշումների լույսի ներքո, հարկ է փաստել, որ սույն գործով Շիրակի մարզի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարան հայց է ներկայացվել ՀՀ պաշտպանության նախարարության և ոչ թե ՀՀ դատախազության կողմից:

Այսինքն՝ տվյալ դեպքում ապահովված չէ օրենսդրի սահմանած՝ ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարանի կողմից գործերի քննության անհրաժեշտ նախապայմանը:

12. Վերը շարադրվածը հիմք է տալիս փաստելու, որ ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարանի հետևությունն այն մասին, որ թիվ ՀԿԴ/0033/02/23 (ՇԴ/1827/02/22) քաղաքացիական գործն ըստ հայցի՝ ՀՀ պաշտպանության նախարարության ընդդեմ Կարեն Առաքելյանի՝ ուսման հետ կապված ծախսերի փոխհատուցման պահանջի մասին, ենթակա չէ ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարանին, հիմնավոր է:

13. Վերոգրյալի հիման վրա, գտնում են, որ ՀՀ պաշտպանության նախարարության հայցի հիման վրա հարուցված թիվ ՀԿԴ/0033/02/23 (ՇԴ/1827/02/22) քաղաքացիական գործը ենթակա է Շիրակի մարզի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանի քննությանը:

Հիմք ընդունելով վերոշարադրյալը և ղեկավարվելով ՀՀ քաղաքացիական դատավարության օրենսգրքի 26-րդ հոդվածով՝

⁷ Տե՛ս սույն որոշման 5-րդ կետը:

⁸ Տե՛ս սույն որոշման 6-րդ կետը:

Ո Ր Ո Շ Ե Ց Ի

թիվ ՀԿԴ/0033/02/23 (ՇԴ/1827/02/22) քաղաքացիական գործն ըստ հայցի՝ ՀՀ պաշտպանության նախարարության ընդդեմ Կարեն Առաքելյանի՝ ուսման հետ կապված ծախսերի փոխհատուցման պահանջի մասին, ենթակա է Շիրակի մարզի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանին:

ԼԻԼԻԹ ԹԱԴԵՎՈՍՅԱՆ